

Warszawa, dnia 22 stycznia 2015 roku

IGCP/ 55 /2015

Pan
prof. Marek Ziółkowski
Przewodniczący
Komisji Gospodarki Narodowej
Senat RP

W imieniu Izby Gospodarczej Ciepłownictwo Polskie pozwalam sobie złożyć propozycję zmiany do projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii (druk 817).

Przedmiotowa propozycja dotyczy art. 116 odnoszącego się do obowiązku zakupu tzw. zielonego ciepła, w zakresie jego wpływu na funkcjonowanie i rozwój kogeneracji.

Z uwagi na bardzo istotne znaczenie kogeneracji, jako najbardziej efektywnej obecnie technologii, dla całego sektora ciepłownictwa systemowego, zwracam się z uprzejmą prośbą o pozytywne rozpatrzenie przedmiotowej propozycji.

W załączeniu przekazuję propozycje zmiany wraz ze stosownym uzasadnieniem.

Pozostaję z poważaniem

Jacek Szymczak
Prezes Zarządu

Proponuje się wprowadzić następujące zmiany w projekcie ustawy o odnawialnych źródłach energii w art. 116:

1) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) zgodnie z informacją określoną na podstawie ust. 13, w sieci ciepłowniczej, do której miałyby zostać dostarczone ciepło, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, w skali roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia oferty mniej niż:

- a) 50% stanowi ciepło wytworzone z odnawialnych źródeł energii, lub
- b) 50% stanowi ciepło z instalacji termicznego przekształcania odpadów, lub
- c) 50% stanowi ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych, lub
- d) 75% stanowi ciepło użytkowe w kogeneracji, lub
- e) 50% stanowi połączenie rodzajów ciepła, o których mowa powyżej;"

2) ust.14 otrzymuje brzmienie:

„14. Udział procentowy ciepła dostarczonego w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej wytworzonego z odnawialnych źródeł energii, ciepła z instalacji termicznego przekształcania odpadów, ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych oraz ciepła użytkowego w kogeneracji, w łącznej ilości ciepła dostarczanego do tej sieci w ciągu roku kalendarzowego, oznaczony symbolem U_{DH} , wyznacza się według wzoru:

$$U_{DH} = \frac{\sum_{i=1}^n Q_{i,OZE} + \sum_{i=1}^n Q_{i,itpo} + \sum_{i=1}^n Q_{i,odp} + \sum_{i=1}^n Q_{i,kogen}}{\sum_{i=1}^n Q_{i,dsc}} \cdot 100 \%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$Q_{i,OZE}$ - ilość ciepła z odnawialnych źródeł energii dostarczoną w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej, do której nie wlicza się ciepła z instalacji termicznego przekształcania odpadów, wyrażoną w GJ,

$Q_{i,itpo}$ - ilość ciepła z instalacji termicznego przekształcania odpadów dostarczoną w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej, wyrażoną w GJ,

$Q_{i,odp}$ - ilość ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych dostarczoną w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej, wyrażoną w GJ,

$Q_{i,kogen}$ - ilość ciepła użytkowego w kogeneracji dostarczonego w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej, do której nie wlicza się ciepła użytkowego w kogeneracji wytworzonego z odnawialnych źródeł energii oraz ciepła użytkowego w kogeneracji pochodzącego z instalacji termicznego przekształcania odpadów, wyrażoną w GJ;

$Q_{i,dsc}$ - ilość ciepła dostarczoną w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej ze wszystkich źródeł dostarczających ciepło do tej sieci, wyrażoną w GJ,

n - liczbę źródeł ciepła dostarczających do danej sieci ciepłowniczej odpowiednio ciepło z odnawialnych źródeł energii, ciepło z instalacji termicznego przekształcania odpadów, ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych lub ciepło z instalacji kogeneracyjnych. "

Uzasadnienie

Warunek dot. odpowiedniego udziału "ciepła użytkowego w kogeneracji" w ciepłe dostarczonym do sieci

Zgodnie z propozycją ust. 3 pkt 4 projektowanego art. 116 wyłączono obowiązek zakupu ciepła z instalacji OZE w przypadku systemów ciepłowniczych, w których udział ciepła z OZE, ciepła z instalacji termicznego przekształcania odpadów oraz ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych przekracza poziom 50%.

Sam kierunek zmiany jest słuszny. W sytuacji, gdy w danej sieci poziom ciepła z OZE oraz ciepła odpadowego jest już bardzo wysoki, Państwo nie powinno wspierać zakupu ciepła z OZE na preferencyjnych zasadach i obciążać odbiorców kosztami takiego wsparcia. W sytuacji, gdy poziom efektywności danej sieci ciepłowniczej jest odpowiednio wysoki, ciepło z OZE powinno konkurować z innymi rodzajami ciepła za warunkach rynkowych.

Jednak istotnym mankamentem ust. 3 pkt 4 jest to, że nie uwzględnia on udziału "ciepła użytkowego w kogeneracji" w danej sieci ciepłowniczej, a w realiach polskiego ciepłownictwa to głównie udział "ciepła użytkowego w kogeneracji" przesądza o jego efektywności.

Zarówno ciepło z OZE jak i ciepło użytkowe w kogeneracji jest na gruncie przepisów unijnych i krajowych promowany (w Polsce istnieje m.in. system wsparcia OZE w formule zielonych certyfikatów i system wsparcia kogeneracji w formule certyfikatów kogeneracyjnych - czerwonych, żółtych, fioletowych) i każdy z nich wpływa na wzrost efektywności dostarczania ciepła do systemu ciepłowniczego, o której mowa w art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. nr 94, poz. 551 z późn. zm.).

Należy również zwrócić uwagę na fakt, że wprowadzenie preferencji jedynie dla części form efektywnego wytwarzania ciepła, czyli ciepła z OZE, przy równoczesnym wyeliminowaniu ciepła wytwarzanego w kogeneracji może spowodować, iż utracony zostanie jeden z podstawowych argumentów przyjmowanych dla tworzenia programu wsparcia dla kogeneracji, iż jest to najbardziej efektywna forma wytwarzania energii, wpisująca się jednoznacznie w działania UE i Polski na rzecz poprawy efektywności energetycznej. Fakt ten może bardzo mocno zaważyć na ocenie przez KE polskiego programu wspierania kogeneracji, który między innymi dzisiaj jest przedmiotem prac notyfikacyjnych.

Celem postulowanych zmian jest:

- uwzględnienie w ust. 3 pkt 4 warunków, przesądzających o efektywności danego systemu ciepłowniczego, które wynikają z definicji "efektywnego systemu ciepłowniczego" zawartej w art. 2 pkt 41 Dyrektywy o efektywności energetycznej - w tym uwzględnienie warunku dotyczącego odpowiedniego udziału ciepła użytkowego w kogeneracji,
- uniknięcie zarzutu o preferencji dla jednego rodzaju ciepła objętego systemem wsparcia na poziomie unijnym i krajowym (ciepła z instalacji oze) względem pozostałych (ciepło użytkowe w kogeneracji),
- uniknięcie eliminowania źródeł kogeneracyjnych przez źródła OZE (i odwrotnie). Takie działanie byłoby bardzo szkodliwe - nie doprowadziłoby do wzrostu efektywności danej sieci ciepłowniczej, a jedynie do wzrostu kosztów dla odbiorców.
- zachowanie konkurencji ciepła z OZE i ciepła użytkowego w kogeneracji na równoprawnych zasadach rynkowych. Kryterium powinien być koszt zakupu takiego ciepła dla odbiorców i nie powinno być preferencji jednego rodzaju źródła kosztem drugiego.

Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie

Organizacja powstała w 1994 roku, skupia podmioty gospodarcze, których działalność związana jest z wytwarzaniem, przetwarzaniem, magazynowaniem, przesyłaniem oraz dystrybucją i obrotem ciepłem. Izba prowadzi działalność na terenie kraju i za granicą, jest członkiem Euroheat & Power. Zrzesza ponad 240 przedsiębiorstw o różnej strukturze własności i zróżnicowanej wielkości sprzedaży ciepła od poniżej 100 tys. GJ do 40 mln GJ rocznie.

Z ciepła systemowego w Polsce korzysta około 15 mln mieszkańców.

Izba aktywnie uczestniczy w konsultowaniu projektów legislacyjnych, dokonuje ocen merytorycznych projektów, które pozwalają na współdziałanie Izby w ustalaniu programów rozwoju ciepłownictwa, jego modernizacji oraz dbanie o kształtowanie warunków sprzyjających rozwojowi branży. Izba kładzie szczególny nacisk na integrowanie środowiska związanego z ciepłownictwem, reprezentowanie interesów gospodarczych zrzeszonych podmiotów wobec organów państwowych, samorządowych, społecznych, instytucji naukowych i gospodarczych. Dodatkowo Izba inicjuje i współuczestniczy w procesach unowocześnień i kompleksowego rozwoju ciepłownictwa odpowiednio do zmieniających się potrzeb.

Kogeneracja

Kogeneracja jest najbardziej efektywnym energetycznie i ekologicznym sposobem przetwarzania energii pierwotnej zawartej w nieodnawialnych paliwach. Dlatego też niezbędne jest wypracowanie rozwiązań i mechanizmów prawnych dla efektywnego wspierania w niezbędnym zakresie istniejących i nowych instalacji.

Unia Europejska, przyjmując Dyrektywę o Efektywności Energetycznej dostrzegła i podkreśliła rolę oraz znaczenie kogeneracji. Na podstawie Dyrektywy państwa członkowskie zostały zobligowane do opracowania potencjału zastosowania wysokosprawnej kogeneracji oraz efektywnych systemów ciepłowniczych (opracowanie tzw. mapy ciepła) do końca 2015. Państwa członkowskie ponadto mają przyjąć założenia stwarzające warunki rozwoju dla kogeneracji. Ministerstwo Gospodarki kończy prace nad ww. mapą ciepła, która określi istniejący potencjał i możliwości rozwojowe dla nowych jednostek skojarzonych. Polski Rząd przygotował, a Parlament w ubiegłym roku przyjął nowelizację ustawy *Prawo energetyczne*, przedłużającą system wsparcia dla kogeneracji oparty o system świadectw pochodzenia.

Kogeneracja, jako najbardziej efektywna energetycznie technologia, pozwala na zaoszczędzenie ok. 30% paliwa oraz redukcję emisji CO₂ w tej wysokości. Kogeneracja daje możliwość skutecznej walki z niską emisją, która w Polsce jest wciąż bardzo poważnym problemem (ostanie badania wskazują, że wśród dziesięciu najbardziej zanieczyszczonych unijnych miast 6 to miasta polskie). Kogeneracja oznacza również stabilną produkcję energii elektrycznej. Zapewnienie możliwości jej rozwoju uwolniłoby potencjał pozyskania ok. 5 tys. MW elektrycznych dla polskiego systemu elektroenergetycznego.